

INTERVIEW Minstens een keer in je leven heb je te maken met Jan Dop van Oleahof Uitvaartzorg

Afscheid van levenswerk

Jan Dop zag als jongeling - net als zijn vader - een toekomst in het uitvaartwezen wel zitten, maar omdat zijn moeder Lies wilde dat hij wat levenservaring opdeed, volgde Jan eerst een opleiding tot verpleegkundige. In het toenmalige Parkzichtziekenhuis in Den Helder assisteerde hij onder andere in de operatiekamers. Al gauw werden er grappen gemaakt: 'Snijdt Jan in de verkeerde ader, wordt het een klantje voor zijn vader'.

Lydia Jasper
ljasper@mediahuis.nl

Den Helder ■ Jan Dop (71) kan er nu nog om lachen. Beetje galgenhumor, maar dat is inherent aan het vak. Hij stapte in 1977 in de uitvaartorganisatie en 45 jaar later neemt hij afscheid van de branche waar hij ziel en zaligheid in heeft gestopt. Hij en zijn vrouw Natascha (51) zullen op de achtergrond actief blijven bij Oleahof Uitvaartzorg, terwijl hun opvolgers Edger en Linda van der Laan (beiden 35) voortaan de touwtjes in handen hebben.

De meeste Nieuwediepers - en mensen van buiten Den Helder - hebben in hun leven wel een keer met Jan Dop te maken gehad. Als ze afscheid namen van een dierbare of hun zaken regelden bij de uitvaartvereniging. Maar wie een schrale doodgraver verwacht zoals in de boeken van Charles Dickens komt bedrogen uit. Warme glimlach, stevige handdruk, dat is Jan Dop.

Na 45 jaar vindt Jan het hoog tijd om afscheid te nemen van het bedrijf dat hem zo na aan het hart ligt. Hij heeft ook de tijd genomen om de knoop door te hakken, stelt hij. Want zijn opvolging moest goed geregeld zijn. Dan moest het maar wat langer duren. „Net voor-

dat corona uitbrak, hebben Natascha en ik met Edger en zijn vrouw Linda koffie gedronken om het over de toekomst te hebben. Ik was Edger al een paar keer tegengekomen en toen hadden we kort met elkaar gesproken. Bij de nieuwjaarsreceptie van de Helderse Ondernemers Vereniging bijvoorbeeld en bij de gemeente Den Helder. Zat-ie ineens naast een wethouder. Wat doe jij hier, vroeg ik. Bleek Edger gemeentelijk adviseur op het gebied van lokale economie en toerisme.”

Tijdens het informele kopje koffie bleek dat Edger totaal onervaren was op het gebied van de uitvaartbranche. Maar daar prikten de gesprekspartners doorheen. Belangrijk was dat ze op één lijn zaten. En dat zat wel snor. „Ik ben bekend met de horeca”, zegt Edger.

Hotelschool

„Linda en ik hebben beiden de Hogere Hotelschool gevolgd, waar we elkaar hebben ontmoet. Het werk dat we nu doen, is de puurste vorm van gastvrijheid.” Jan knikt: „Je staat mensen bij in een kwetsbare periode.”

Omdat ze geen onrust wilden - ze bieden wel werk aan 32 'flexibele' medewerkers - hielden ze datgene wat ze bespraken onder de pet. Het moest zorgvuldig gebeuren en ze moesten de tijd nemen. Op 1 september 2020 kwam Edger als

general manager in dienst om het bedrijf te leren kennen. „Het gevoel was goed vanaf dag één. We zijn er zo blij mee dat een jong

Helders gezin het van ons overneemt. Ze kennen de spraak van hier.”

In die tijd werd Jan expres 'uit

de wind gehouden' vanwege de pandemie. „Vanwege mijn leeftijd werd ik in bescherming genomen”, legt hij uit. „Daardoor was ik wat minder onder de mensen. Heel lastig, hoor.” Toen er grote lekkage was in het kantoor van Jan - 'het leek wel een tsunami' - gaf die groen licht aan zijn vrouw. „Ga maar opnieuw inrichten zoals jij het wil, zei ik. Dus Natascha ging naar mijn kantoor en Edger kreeg op zijn beurt haar voormalige werkruimte.”

Supervoorzichtig

„Wij moesten gewoon door en zijn nooit dicht geweest”, zegt Natascha Dop over die periode waarin de wereld werd beheerst door corona. „We werkten met protocollen en waren supervoorzichtig. We moesten onze eigen mensen beschermen. Mede door de inzet van onze medewerkers zijn we hier goed en veilig doorheen gekomen. We kunnen nu naar de toekomst kijken.”

De Algemene Uitvaartvereniging

Den Helder werd negentig jaar geleden in het leven geroepen. Op 1 januari 2012 werd deze ontbonden en ging Oleahof Uitvaartzorg als een zelfstandig bedrijf verder onder leiding van Jan en Natascha Dop.

In de jaren dertig was de vereniging opgericht zodat ook degenen die niet veel te besteden hadden op een correcte wijze afscheid konden nemen van hun naasten en geliefden.

Dragers

Vader Piet Dop - overleden in 2012 - kwam daar in de jaren zestig als drager en uitvaartleider te werk.

„Toen ik er in 1977 bij kwam, was de uitvaartvereniging nog aan de Middenweg gevestigd. Het was een ontzettend krakkemikkig pand met vijf rouwkamertjes en één toiletje bovenaan de trap. Er was nauwelijks parkeergelegenheid en het verkeer was een drama. Als je met een stoet moest rijden, liep je vast.”

„Drie maanden hebben we over

nieuwbouw gedacht en toen waren mijn vader en ik eruit. Op de plek waar het huidige uitvaartcentrum staat - aan de IJsselmeerstraat - werd in 1978 gestart. Een jaar later konden we het officieel openen.”

In de jaren tachtig nam Jan de leiding over van zijn vader en in 2007 volgde wederom een uitbreiding van het pand naar het huidige Oleahof.

Driehonderd zitplekken

Hier kon afscheid worden genomen en was er ruimte om te condoleren. Zeven dagen per week. Er is een koffiekamer en aula voor 250 man die uitgebreid kan worden naar 300 zitplekken. Wie een uur een plechtigheid wil bijwonen, moet een fatsoenlijke zitplaats hebben, vindt het echtpaar Dop.

Voor Jan en Natascha Dop is Oleahof Uitvaartzorg - met een tweede vestiging in Julianadorp - met een levenswerk. „In het verleden heb ik geprobeerd om een crematorium in Den Helder te realiseren, maar dat is nooit gelukt”, aldus

Jan. „Het is ook niet noodzakelijk. Hier wordt afscheid genomen en degene die daarvoor kiezen, kunnen meedelen naar het crematorium in Schagen.”

„Wij hebben hier dagelijks maximaal drie plechtigheden. 's Ochttends, 's middags en 's avonds, nooit twee families die tegelijk in het gebouw zijn. Daardoor kunnen bezoekers in de praktijk zo lang blijven als ze willen.”

Het leven in de uitvaartbranche heeft Jan veranderd, daar is hij van overtuigd. „Ik schat in dat mijn relativeringsvermogen is toegenomen. Meer dan wanneer ik een ander beroep had gekozen.”

Carnavalsvereniging

„Zo'n 25 jaar geleden zat ik ook in het bestuur van de carnavalsvereniging; ik presenteerde en regelde de feestavonden van De Krabbetukkers. Sommigen zullen die combinatie lastig vinden of niet kunnen vatten, maar je kunt het één doen zonder het ander te laten. Dat is het leven.”

Linda van der Laan, Jan Dop, Natascha Dop en Edger van der Laan. „Het werk wat we nu doen, is de puurste vorm van gastvrijheid.”

FOTO REDMOUSE

Jan Dop.

FOTO REDMOUSE

Natascha Dop.

FOTO REDMOUSE

Edger van der Laan.

FOTO REDMOUSE

Linda van der Laan.

FOTO REDMOUSE

„
Het werk wat we nu doen, is de puurste vorm van gastvrijheid. Je staat mensen bij in een kwetsbare periode

„
Toen ik er in 1977 bij kwam, was de uitvaartvereniging nog aan de Middenweg gevestigd. Het was een ontzettend krakkemikkig pand met vijf rouwkamertjes en één toiletje bovenaan de trap